

[Ole Vig Jensen]

rer til en egentlig praktkløn skulle efter det oplyste kunne ske ved, at der er en meget stor rotation i den medarbejderstab, som knytter sig til disse institutioner. Personalegennemstrømningen – som det hedder – er så stor, at det vil kunne ske uden større vanskeligheder. Hvor det ikke kan ske, skrives der i bemærkningerne, er det så meningen at afsætte særlige puljemidler til at løse problemer dér, hvor der måtte være nogle. Hvis disse formodninger og forventninger slår til, finder vi, at det er en acceptabel og hensigtsmæssig løsning på det spørgsmål.

Forslaget lægger også op til en meritoverførsel, i god overensstemmelse med, hvad vi bestræber os for på alle områder i disse år, og jeg mener, det er vigtigt, at man også her lægger op til at tilrettelægge særlige uddannelsesforløb for mennesker, som er i beskæftigelse, og som altså besidder sådanne erfaringer og kvalifikationer, at de på den ene side kan få mulighed for en teoretisk del, på den anden side også blive godskrevet for de erfaringer, de allerede selv har indhentet.

Den nye uddannelse, som er en meget bred uddannelse og har et bredt virkefelt, kan der siges meget godt om, synes jeg. Dér må vi i det videre arbejde være opmærksomme – og det vil vi være under udvalgsarbejdet – på de særlige opgaver, der knytter sig til mere belastede unge og voksne, især klienter på vore institutioner, og se på, om forslaget tilgodeser uddannelsen af de grupper, som skal varetage disse særlige opgaver. Men det er vi indstillet på at se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Men tilslutning til lovforslaget i øvrigt.

Lysholm Christensen (KRF):

Pædagoger udfører et yderst betydningsfuldt arbejde i vort samfund. Det er jo således, at hovedparten af forældrene i vore dage ønsker en institutionsløsning, når det gælder pasning af deres børn, og derfor er det vigtigt, at vi har et velfungerende system på dette område. Personlig ønsker jeg godt nok politisk at fremme det mål, at forældre får mulighed for at få reel valgfrihed med hensyn til, om de ønsker, at børnene passes hjemme eller på institution, men det er en anden sag.

Det er forbundet med meget stort ansvar at blive betroet børnene i en afgørende alder, i et afsnit af deres liv, hvor meget af personligheden fastlægges, og derfor er det vigtigt, at vi har

en god uddannelse af pædagoger. For pædagoger går jo for så vidt i forældrenes sted, og derfor bør forældrenes førsteret respekteres, når det gælder overordnede værdier og mål for opdragelse og påvirkning.

Pædagoger har tid efter anden med mere eller mindre ret været udsat for kritik. For at imødekomme den kritik er det vigtigt, at vi her fastlægger en god uddannelse, men at man på den anden side også respekterer forældreretten, som jeg nævnte det. Nu er det godt nok ikke indholdet i uddannelsen, vi skal drøfte her, men jeg finder det alligevel vigtigt at fremhæve disse ting.

Endelig vil jeg knytte et par kommentarer til begrebet pædagog. Det er jo egentlig udtryk for sprogforvirring at kalde dette her for en uddannelse af pædagoger, for hvad med undervisere i andre skoleformer? Er de ikke også pædagoger? Man kan da håbe, at de er det. Hvad med forældrene, de kan vel også være pædagoger? Det at være pædagog er vel egentlig en egen-skab, en given person er i besiddelse af, nogle evner, man har, frem for en uddannelse. Så begrebet pædagog er egentlig lidt misvisende i denne forbindelse.

Jeg synes ikke, at man netop på dette område bør tage patent på ordet pædagog. Det findes så mange andre steder også. Jeg må desværre indrømme, at jeg ikke har noget bedre navn på rede hånd, men jeg ville alligevel ikke undlade at komme med denne bemærkning.

Lovforslaget bygger på betænkningen fra et enigt udvalg i november 1990, og jeg skal ikke gennemgå de enkelte principper, blot lige hæfte mig ved de to hovedpunkter: tanken om fælles pædagoguddannelse og så dette med den lønnede praktik.

Kristeligt Folkeparti kan i princippet tilslutte sig begge hovedpunkter. Vi finder, at det er udmærket, at man laver en fælles uddannelse. Der er jo mange lighedspunkter i de opgaver, der skal løses rundt omkring på de forskelligartede institutioner. Kravet om fleksibilitet og parathed til at påtage sig nye opgaver peger også i retning af en fælles uddannelse med en såkaldt mild specialisering, så det er helt fint.

Når det gælder den lønnede praktik, er det også i princippet rigtigt set fra vores side. Vi ser dog et par problemer i det, men de kan forhåbentlig løses. Vi håber ikke, at det får til følge, at der skal afskediges fast personale rundt om-